

ЛІС МИКИТА

Ч. 12

Грудень 1966



КОЛЯДНИКИ З УКРАЇНИ
(З нагоди авторського вечора Драча і Павличка)

— Колядники ніби свої, але зізда не наша...



НА РИНКУ У ЛЬВОВІ

Продавали
жиди
коропів
живих.
— Коропи живі!
Корони живі!
На Ринку
у Львові
сумирні
жиди.

Сходила
зоря,
здаля,
звідтіля,
де земля — праземля.

Сходила
над Ринком
у Львові
зоря.

Продали
жиди
коропів
живих.
— Вже нема!
Вже нема!
Втихли.
Пішли.
Не були.

Ринком
у Львові
тріє царі
пройшли.

Б а б а й

Мій Львів самотній буде.
Ах, скільки він самотній був!
На Ринку в чотирьох криницях
вода тече.
Над ними сонце нахилиється,
відходить і приходить.
Над ними місяць нахилиється,
відходить і приходить.
Ах, скільки ми самотніми були!
Ми нахилилися, відходили й приходили.
Ми відійшли — і вже не прийдемо.

І Львів самотній буде!
На Ринку в чотирьох криницях
вода тече. Б а б а й



ДМИТРОВІ ПАВЛИЧКОВІ

Ти вуси сталінські прокляті
Прокляв ще раз, зім'яв дошенту!
Але ж двом бородам — Фіделя й Ільїча,
Прибив чолом, як турок Магомету...



ЛИСТ ДО РЕДАКЦІЇ „СВОБОДИ“

Буде ж Тобі, „Свободонько“,
Великая шана!
Надрукуй лиш в кількох томах
Пригоди Тарзана!

ЧОТИРИ КРИНИЦІ



ЗГАДУЮЧИ ПОВІНЬ БЕНКЕТІВ
Була колись Україна
вся воююча.
Тепер стала Україна
бенкетуюча...

ПИТАННЯ НА ЧАСІ

Журналісти
мають „Кодекс Етики“.
Чому б поетам не схвалить
„Кодекс поезики“?..

НОВИЙ „ГАЛЕРНИК“

Не мав Лесич клопоту —
зложив галерію.
„Никифорів“ виставляє,
не якусь мізерію.

П а п а й



— Я завжди на все приготований...

ЗАПРОШЕННЯ НА СВЯТ-ВЕЧІР

Стверджую з жалем, що з кожним роком святкувальна ситуація шораз то більше ускладнюється, зокрема для тих самотніх оленів, які привикли роз'їжджати на свята по добрих людях. Поскільки минулими роками багато замішання в їх святкувальні пляни вносив двоподіл на ново- і старокалендарників чи справа Патріархату, цього року до цих закаламандій приєдналась ще одна болячка — проблема зустрічів з радянськими поетами і танцюристами, получена з круглостільними засіданнями, цілувальними вечірками та іншою контрреволюцією.

Всі знають на небі, на землі і на долині міста Нью-Йорку показують, що цього року на Різдво Христове бідні колядники матимуть справжній цурис... Зачуваємо, що наші хлопці вже три тижні до Різдва (нового стилю) поробили докладні списки-реєстри громадян, — кому ще можна занести незвольну цеголку, а кому ні, хто ходить стало на "Круглий Стіл", хто зустрічається приватно чи публічно з Драчем і Павличком, а хто був лише "на танцюристах" Павла Вірського і т. д.

До речі, щоб Ви знали, ці капосні танцюристи скаламутили теж спокій не одного, досі примірно дотліваючого, родинного вогнища в екзилі!

А для прикладу розкажу Вам таку історію:

Панство Овські з Філадельфії стояли, розуміється, твердо й непохитно на протизустрічальних позиціях. Тон у хаті задавала доня, студентка політичних наук, активна в Студентській Громаді і трохи поза нею. Вправді, вона пішла до Конвеншен Голд на концерт Танцювального ансамблю УРСР, та не для того, звичайно, щоб підняти, як то кажуть, агентуру чи захоплюватись шараварами і гопаком, а для того, щоб підглянути, котра з її подруг тяжко схрунула, — значить, теж прийшла на концерт.

Батько, що привіз доню під конвенційну аудиторію, зберігав строгий нейтралітет, тобто сидів у самоході і слухав "гейму" по радіо, вичікуючи, поки скінчиться "сумне вилонце" (за окресленням "Свободи"), Як це воно потім сталося, що бідолашна донечка мусіла вертатися додому автобусом, а нейтральний татуньо опинився коло півночі в якомусь підпольному барі в товаристві двох танцюристів та й одного музиканта з групи Павла Вірського, — цього дивного факту ніхто не може тепер пояснити, і я, сказавши правду, теж не збираюся...

Але ж є фактом ще й така обставина, що коло "пів-другої" години тато вже цілувався з висланцями режиму, одному танцюристові подарував свій теплий сведер з рукавами, другому дав на пам'ятку золоте вічне перо, а музиканта став уговорювати, щоб кинув к чорту танцювальний ансамбль і вибрав свободу.

— Я тобі, Вася, гарантую, — обнявши земляка за шию, — що з такими як у тебе мускулами ти зразу получиш сто доларів у тиждень! Будемо удвох валити Америку — бурити старі гавзи! А вас усіх трьох уже сьогодні уклінно просю до мене на Свят-Вечір!.. Господи! — скрикнув зі сльозами в очах. — Ну, й заколядуємо на славу по-старому батьківському звичаю!

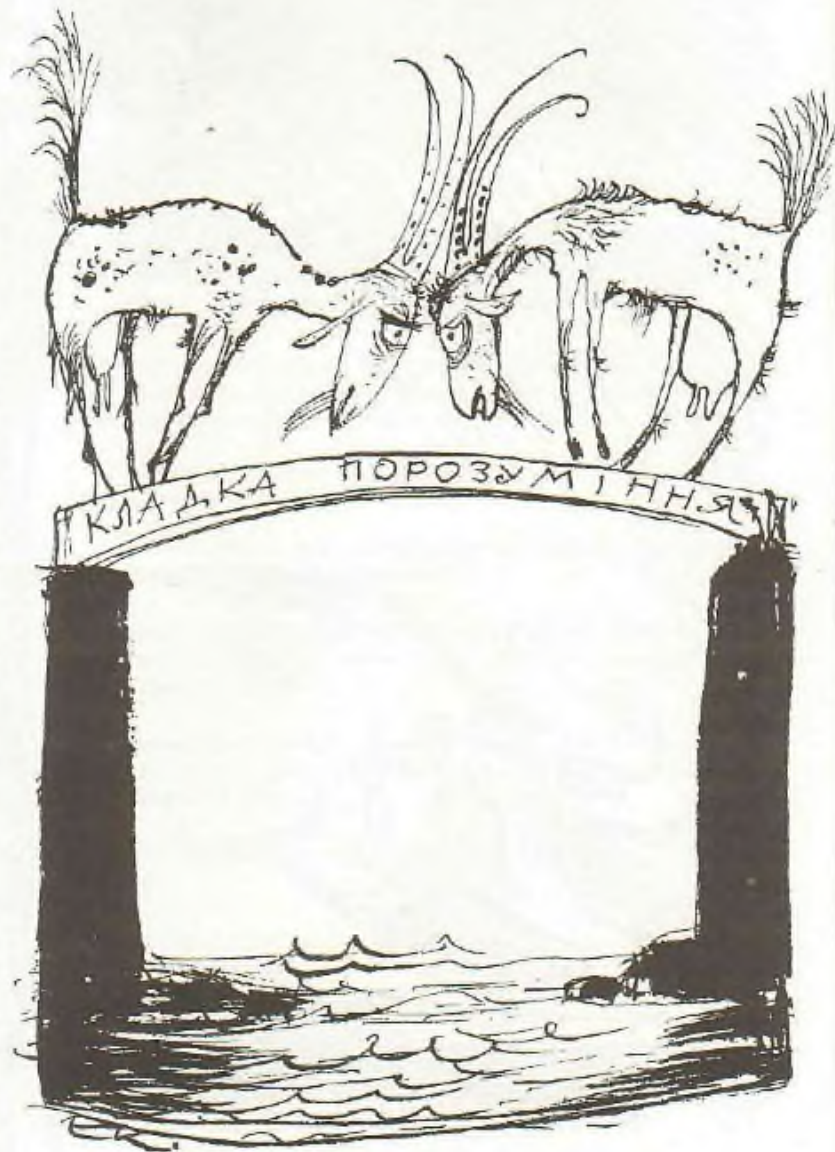
І затагнув "Бог предвічний"... Епілог цієї зустрічі не важко собі уявити! Тепер доня соромиться ходити на сходини до Студентської Громади, а мама до Союзу Українок, після такого скандалу в патріотичній сім'ї... А тато... ой, тато цим разом тоненько поколядує!

В РАДЯНСЬКІЙ ШКОЛІ

На лекції вчителька питає дітей, чи є якась різниця між східними і західними німцями?

— Немає, — відповів один хлопець, — тільки східних ми повинні любити.

УКК І КОМІТЕТ ГРОМАДСЬКОЇ ЄДНОСТІ



Дві кози зустрілися на вузькій кладці...

ЧИ ВІН ВАР'ЯТ?

Відвідуючи лікарню для умово хворих, "прем'єр" Брежнєв зустрівся з дуже сердечним привітанням. Виструнчені лави пацієнтів вітали його окликами:

— Хай живе дорогий товариш Брежнєв! Хай живе комуністична партія!

Тільки один чоловік мовчав, ні пари з рота. Зацікавлений Брежнєв спитав його:

— А чому ви мовчите?

— Я не божевільний, — відповів чоловік, — я доглядач їхній.



ПІД ЧАС СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
ЗГАДАЙТЕ ЛІТЕРАТУРНО-ДОПОМОГОВИЙ
ФОНД „СЛОВА“!

СЕРЬОЗКА НА ПЛОТІ

● В цей день Різдва Христового найкращим дарунком під ялинку Блаженнішому Кардиналові Йосифові було б те, якби еміграція спромоглася послати йому хоч декількох питомців до Українського Католицького Університету в Римі..

● Антикомуністична акція проф. Лева Добрянського і Ярослава Стецька на Формозі мала хіба той практичний наслідок, що Сполучені Держави вже схильні прийняти комуністичний Китай до Об'єднаних Націй...

● Довідуємось, що на круглостільній зустрічі з танцюристами Павла Вірського в Нью-Йорку було не тільки два директори УККА, але й один з них належав до організаторів цієї зустрічі.

● На 2-му З'їзді Українських Журналістів у Торонто виникла ідея шляхом культурного обміну між Америкою й Канадою виміняти Петра Волиняка за Валентина Ковалю.

● Найбільшою несподіванкою 2-го З'їзду Українських Журналістів Америки і Канади був факт, що "двійкар" Роман Рахманний прочитав майже бандерівську доповідь про українську пресу в УРСР.

● Кажуть, що деякі очуєвські лідери в Ньюарку зірвуть контакти з власними жінками, бо вони ходили на концерт Ансамблю танцю УРСР проти лінії партії.

● "Новий Театр" Володимира Лисняка вернувся з театрального турне з "Камінним Господарем" щасливо й з успіхом: йому не згоріли в Каналі костюми й декорації, як П. Вірському...

● Знаний спортовий дівч з Філадельфії, д-р Іван Павличка, заявив, що він не має нічого спільного з радянським поетом Дмитром Павличком, окрім того, що теж любить час від часу вихилити чарку "столичної".

● Новий нью-йоркський "війт", меценас Роман Гуглевич, носить за халявою свою власну печатку, тільки часом позичає подушники з атраментом у голови ООЧСУ, п. Івана Винника.

● Найщасливішими дітьми в світі є українські діти в Чикаго, бо з нагоди св. Миколая дістають дарунки за новим і старим календарем.

ПО ВИБОРАХ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

- Ви чули, що Іван Одежинський вийшов?
- Де?.. Коли це сталося?
- Та недавно вийшов з бару...

ДЕЩО З МОВОЗНАВСТВА

- Що означає скорочення "МША"?
- Це майбутня назва США: "Муринські Штати Америки".

ЧУТЛИВЕ СЕРЦЕ

— Господи, ця мама хіба серця не має: сама курить, а бідній дитині не дасть!



ВАШІНГТОНСЬКІ КОЛЯДНИКИ

НИНІШНІ ЧОЛОВІКИ

— Дома я розкакую. Наприклад учора я зажадав гарячої води, і жінка зараз мені принесла.

— Пощо тобі була потрібна вода?

— Для миття посуду.

МАМА

Мама, кладучи дитину до ліжечка:

— Спи, дитино! А як вночі чогось захочеш, то заклич "мамо", і тато зараз прийде до тебе.

ВЕРТЕП НАШИХ ДНІВ



Тріє царі

Янгол

Пастухи

Цигани

"КЛЮЧ ДО ТАЄМНИЦЬ"

У новій мовознавчій праці "Ангейські мови", або "ключ до таємниць" Чапленко доводить, що всі слова української мови не українського й не слов'янського походження. Також самі українці, як і всі слов'яни, не слов'янського походження.

"Горе од ума!" або як у нас ще казали: пішов ум поза розум.

ДОГАНА

Мати до малого сина:
— Що тобі сказав наш сусід, побачивши, що ти розбив йому шибу?

— Чи маю пропустити погані слова?
— Розуміється.
— Як так, то нічого не сказав.

НАШІ ЧАСИ

— Як ти тепер пізнаєш, — котре хлопець, а котре дівчина?
— По ровері.

ЛЕКЦІЯ ІЗДИ

Чоловік поучує жінку, як провадити авто:

— Коли є зелене світло, тоді їдеш. Коли червоне, — стаєш. А коли побачиш, що я блідну, — гальмує!

ГАЛІВУД

— Вона встидається показувати в товаристві другий раз з тим самим чоловіком.

В СУДІ

— Чому ви копнули цю жінку?
— Бо я на жінку не піднесу руки...



Шляхтич



Запорожець

ЗЛИСЯЧОГО МІЩКА

Після 9-го Конгресу УККА сказав один патріот у ресторані Народного Дому в Нью-Йорку: — "Буде Україна чи не буде, ще одну порцію вареників можна з'їсти!"

Політична еміграція складається з тих, що зустрілися і з тих, які ще не зустрілися.

На З'їзді наших журналістів у Торонто говорили: "Чому тебе журналістична качка копнула!"

"Немає такого українського поета, який не виганяв би чужих курей з городу", сказав на Літературному вечорі в Н. Йорку Дмитро Павличко.

Всправи формальній: чи новий "Кодекс Етики" українського журналіста зобов'язує також членів Асоціації Української Католицької Преси?..

З poradника "Ліса Микити": не захлистуйтеся скачем і вні Драчем.

Якби Тарас Шевченко жив сьогодні в Америці, на еміграції, він може й написав би:

"Коли діждемось у Вашингтоні конгресмена?"

НА ВЕЧОРІ ДРАЧА Й ПАВЛИЧКА



— Друже, і ви тут?..
— Тсс! Я тут виступаю в ролі спостерігача!

Коза

МОЗАІКА НОВИН

Останній (ч. 3) зшиток ОВИД-у приніс кілька несподіванок:

1. НОВА ЕТИМОЛОГІЯ. Ідеться про назви "поляни" і "Полісся". Досі здавалося, що перша назва походить від "поля", а друга від "лісу", аж оце виявилось, що обидві вони пішли від грецького слова "поліс" — місто. Це відкрив один із авторів ОВИД-у, що на крилах строго наукової фантазії залетів у саму глибину історії і там на власні очі побачив, що круг міста (поліса) Києва, де жили поляни, не було жодного поля, тільки самі ліси, а на Поліссі навпаки — не було ніяких лісів, а кисли непролазні багна. З тих багон стирчали численні острови, а на тих островах лежали міста і села, тобто "поліс"-и, кажучи по-грецьки. Тож не було іншої ради, як одне й друге охрестити грецькими йменнями. Так воно й сталося. На жаль, ні автор цієї етимології, ні його вірна послідовниця редакція ОВИД-у не подають, коли саме і як саме відбулися ці хрестини. Чи наші предки послали "на греки" по назви своїх ходатаїв, як це в свій час учинив був князь Володимир, шукаючи за правдивою вірою, чи греки самі впали на щасливу думку принести нам свій висококультурний дар назовництва і назвостовництва?

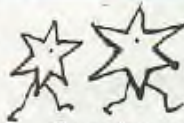
2. НОВА МЕТОДИКА. Цього літа відбувся ще один науковий лег. Літав до Європи другий автор ОВИД-у. Літав не як турист, не на вистрішку, а як професор, і там, спасибі йому, голосно прославив українське ім'я. Контролюючи в Німеччині методику навчання живих мов, сконстатував, що німці не вміють учить, бо всюди було так, що професор за катедрою читає собі, а студенти по лавках куняють собі. Коли наш учений звернув на це своїм німецьким колегам увагу і показав, як повинно вчити, німецькі професори захопилися новою для них методикою, соромливо визнали свою хибу і обіцяли виправити її. То побачимо! А нашому вченому радимо не дуже вірити німцям. Вони в свій час обіцяли були збудувати Нову Європу, а що збудували? Найліпше припилювати.



Гарно Свята святкувати
В нас нагода є єдина:
Шанку й ковбасу придбати
В Куровицького і Сина.

Свята будуть у Вас веселі, вся Родина дуже рада, і Гості вдоволені, коли на святочному столі опиняться знамениті якости м'ясища і м'ясні вироби знаної на долинні міста Нью-Йорку української м'ясарської фірми

Е. КУРОВИЦЬКОГО І СИНА
E. KUROWYCKY & SON
MEAT PRODUCTS
128 First Ave., N.Y. City 116 Avenue "B"



Навіть зірки з Голлівуду
Та й артисти дуже славні
Замовляють гардеробу
В "Діядемі" на "давнтаві".

Спитайте королеву срібного екрану, Елізабет Тейлор, чи вона чула щось про "Діядем", — відповідь буде: "Так! Тому й Вам варто відвідати цю широко знану українську галантерейну крамницю та першорядну майстерню елегантних жіночих і чоловічих одягів

МАРІ І ВОЛОДИМИРА ЗАКЛИНСЬКИХ
"DIADEM", 142 Second Ave., N. Y. City
ВЕСЕЛИХ І ЩАСЛИВИХ СВЯТ!



Як підете по "давнтаві"
Поколядувати —
Не забудьте Пані Мушці
"Щедрик" заспівати!

Даремно шукали б Ви в Дітройті чи в Чікаго, в Клівленді чи в Торонто такої приютної, артистичної кафетерії, якою є популярна "Орхідея"

П-ві МУШКИ ПІДГОРОДЕЦЬКОЇ
ORCHIDEA RESTAURANT
145 Second Ave., N. Y. City



Нова радість стала
На душі і в серці:
Заспіваймо коляду
Цукорні "Веселці".

Справді на гарну коляду ще й щедрівку заслужила собі Українська Цукорня "Веселка" в Нью-Йорку, місце зустрічей малої та дорослої української колонії в нашому місті, власники котрої

ВПАНІ ОЛЬГА І ВОЛОДИМИР ДАРМОХВАЛИ
широ вітають всю Українську Громаду з Різдвом Христовим і з Новим Роком!

Не забудьте нашої адреси: „ВЕСЕЛКА“, 144 Друга Евно в Нью-Йорку (в Пластовому Домі).

ЧИ Є ДОЩ?

Жив в одному селі дуже ледачий чоловік. А син у нього вдався ще ледачіший. От одного разу лежать вони на печі, а батько й каже:
— Сину, підні глянть, чи дощ надворі не йде.
А син пережхився з печі, дістав коцюбу і ткнув нею у двері. Та як закричить:
— На, Рябно, на!
Невдовзі з хату вбіг миршавий собачка. Син обмацав його та й каже:
— Ні, тату, дощу нема, бо Рябно сухий...



ДВА КУМИ

Зустрілися два куми після тривалої розлуки.
— О! Скільки літ, скільки зим! Як живемо-поживаємо?
— Та як. — каже другий, — не дуже добре: якщо п'ють, то мене минають, а як б'ють, а мене починають.



3. НОВА СЕМАНТИКА. Дальшу сенсацію становлять поезії "Пісня про юність" і "Блакитна носталгія" — твори одного з молодих наших поетів. Очищаючи поетичне слово від різного намулу традиційної версифікації, а в тому числі від рим і ритміки, мистець викинув зарозом старий зміст і сенс наших слів і надав їм своїх, таємничих значень. Перед цією новою семантикою українського слова читач стоїть, як баран перед новими ворітьми, і не знає, чи йому до них бляяти, чи їх буцати, чи що їм робити. Для ілюстрації подамо кілька таких воріт. Звертаючись до юности, поет каже:

"...шукай ласк пестошів
на щоглах білої кори",
або
"...розведи казкові вітражі
на рвучких раменах захоханих
[сонетів]",

або
"...укладай нескінчені пестоші
[літєплих дощів
у плутанину паралельних дзер-
[кал".

Дальшим кроком на шляху модернізації поетичного слова буде зміна деклінацій і кюнгацій і запровадження туди нових флексій. Можливо, що замість співати "дуріємо", співатимуть "дуріємум", на латинський копил, як то вже колись робив незабутній Гриць Колонийський.

СІГМАРО



Давен-давно, ек над нашим народом панувала тота шлехта і ружні крулі польські, а навіть пізніше, ек крулі си минули, а шлехта перебрала австриячку пичетку, то толи скрузь по наших краю стоєли рогачки.

Було їде хлоп возом до міста, то го гальтували на цесій рогачці і казали платити в'іздове. Ше платив за бульбу бульбове, або за збіжжє мішково. Була ружна-пружна драчка, жон лупили із кристенина, ек йно могли.

Бо, адіт, такі тото чеси були, жи йден на другим сно з того жив, шо або злупив із хлопа, або в карти віграв.

Але, ек скасували панщину, то

поволи і рогачки мусіли покасувати.

А ек прийшла тота Полша, жи за Півсудкого, то ек кортіло рогачки назад поставити, але си встидали, аби заграниця на них не казала, жи не маюг за цента кольтури. То заміст рогачок вігалади на бідний нарід ружні податки. Ба, ци не темите, ек смо платили і від хвоста. і від яец, і від плота, а навит віа гноівки — га?

Але тото всео було та й минуло си. У світі скурузь кольтура пішла високо і вже великого здирства нема.

І рогачок нема апсолютни.

Так, адіт, ми си здавало. Але, ек сми пішов до Журківського, аби надати пакунок до Краю, то показало си шо йнакше. Малих рогачок, ек колис у дику давнину, нема, але стоет одна велика рогачка, жи поставив болшовик, а то межди тими, жи лишали си в Краю, а тими, жи си на емігранції знаходет. Таку поставили рогачку, жи най си десіт полских сховае.

Посилаете портки, платіт порткове. Посилаете хустку, платіт хусткове. Хустку купили сте за півтора дуляра, а хусткове — два дуляри.

А типер, подивіт си, проше, хто посилае? Тот, жи ув фабриці робит, ци в офісах клінуе, рахувати — простий продітар. А кому посилае? Свому братови ци сестрі, жи тежко гаруе на ковгоспі. А хто лупит на тотій рогачці? Болшовик, жи нібито за бідним народом стоет.

Отож я фурт едно кажу: і шлехта ек була, так і е, і рогачки такі ек були, і здирство ек було, так і е, ено, жи тото всео типер енакше си називае.

А ведлуг пакунка, жи я вісилав, то ше маю таке зауважїне.

Шукае жїнка екоїс теплїо хустки і знайшла одну таку мегоньку і теплу, ек вернна. А екийс панок стоет из боку, помацав хустку і каже:

— Німецка.

— Не може тото бути, — каже жона.

— Німецка! — каже бо й пан Журківський.

То типер скажіт, ек тото е, жи болшовики німца побили на капурис, а вони такой годні такі хустки вироблювати і посилати до Гамерики, а звідси до Советів.

Дивне диво.

*Григор
Зозуля*



НАЙКРАЩИЙ ДАРУНОК ПІД ЯЛИНКУ

НАШІ ПРИХИЛЬНИКИ

Дол. 10.00: В. Закатський — Нью-Йорк.

По дол. 6.50: Г. Чорний — Австралія і Д-р А. Б. Макарушка — Бруклін.

По дол. 5.00: Я. Бобинський — Філадельфія, Д-р Б. Бадан — Денбурт і Д-р Я. Миндюк — Нюарк.

Дол. 3.00: А. Пришляк — Гаргфорд.

По дол. 2.50: В. Лазечко — Детройт і Галина Голованець — Філадельфія.

Дол. 2.00: М. Рейнарович — Бруклін.

По дол. 1.00: Евгенія Когут — Вінніпег і Н. Чулаєвський — Бруклін.

По дол. 1.50: О. Бардахівський, о. Н. Федорович, Г. Швайкун, Л. Пришляк, А. Бідний, М. Сухарський, А. Гординський, І. Кравчук, Н. Рибак, о. Н. Старух, Я. Корчмарик, Д-р Ю. І. Папрікоф, М. Тривн, інж. І. Заяць, Д-р М. Яремко, Люба Сай, А. Скоп, Я. Закаляк, В. Слиз, Людмила Демиденко, Ю. Волячок, С. Л. Крупка, С. Спринський і В. Пилипюк.

По 50 центів до передплат доуцчили: Л. Ямняк, С. Коченаш, І. Сірий і Л. Казієвич.

Щиро дякуємо!



Каже друг до друга:
В Кукурбї найкраг'а обслуга!

8 MILE & BEECH
Tel.: KE 1-1303, KE 1-1304 and
531-9599

WALT'S SUNOCO SERVICE CENTER

Умови передплати в ЗДА і Канаді:
річна передплата — дол. 3.50
піврічна переаплата — 1.80
Editor Edward Kozak
Address: "THE FOX"
4933 Larkins
Detroit, Michigan 48210